



Για το κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι

Στις αρχές Ιουλίου του 2018 παρατηρήθηκε έντονη κινητικότητα στην τοπική οργάνωση της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι. Συγκεκριμένα, όλο το φασιστικό σινάφι μαζεύτηκε νύχτα, μέσα στο κατακαλόκαιρο, ντροπιασμένοι και απονομιμοποιημένοι πλήρως από την τοπική κοινωνία, για να αποχωρήσουν -για τρίτη φορά μέσα στα τελευταία χρόνια- από τα γραφεία που νοίκιαζαν.

As πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή.

Από το 2014 με την μεταφορά της τοπικής στις γειτονιές μας, αναπτύχθηκε ένας πλούσιος και ποικιλόμορφος αντιφασιστικός αγώνας. Οι τοπικές συνελεύσεις με τη βοήθεια του αναρχικού και αντιφασιστικού κινήματος ξεκαθάρισαν προς πάσα κατεύθυνση πως η εδραίωση και η παραμονή των φασιστών στις γειτονιές μας δεν θα είναι εύκολη υπόθεση.

Η Χρυσή Αυγή βρήκε συμμάχους στις γειτονιές μας, σε συγκεκριμένα κομμάτια της τοπικής κοινωνίας, στη συστημική αγκαλιά των τοπικών αφεντικών, της δημοτικής αρχής, διάφορων ΜΜΕ και προφανώς της αστυνομίας. Και για να γίνουμε πιο κατανοητοί, αυτοί που βοήθησαν τους ναζί έχουν ονοματεπώνυμα και ιδιότητες, όπως ο Σ. Αλιμονάκης, ιδιοκτήτης της ασφαλιστικής εταιρίας VALIDI στο Μαρούσι. Ο συγκεκριμένος, παρά τις αντιφασιστικές πιέσεις και με γνώμονα το επιχειρηματικό του συμφέρον νοίκιαζε, για 4 χρόνια, το χώρο που στεγάζονταν τα γραφεία της Χ.Α.

Όσον αφορά το δήμαρχο Γ. Πατούλη, αηλιά και ολόκληρη τη δημοτική του παράταξη, όχι απλώς δεν καταδίκασαν τον ερχομό των ναζί στη γειτονιά μας, αηλιά τους καλωσόρισαν κάνοντας επίκληση στην νομιμότητα και στο δικαίωμα τους να υπάρχουν στην περιοχή. Ταυτόχρονα, σύσσωμη η δημοτική αρχή επιδόθηκε σε έναν «αγώνα» καταδίκης της αντιφασιστικής δράσης και στοχοποίησης της κατάληψης Έπαυλης Κουβέλη, παίζοντας το χαρτί των δύο άκρων εστιάζοντας -μονόπλευρα πάντα- προς την αντιφασιστική πλευρά, ενώ δεν είχε κανένα πρόβλημα να συμπορευτεί με την Χ.Α και τα μέλη της σε άλλες περιπτώσεις, όπως π.χ στο εθνικιστικό συλλαλητήριο για το Μακεδονικό. Για εμάς είναι ξεκάθαρο πως ο Γ. Πατούλης με τις πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και της εμπορευματοποίησης των δημόσιων χώρων θέλει δίπλα του το πιστό σκυλί των αφεντικών και των τοπικών αρχόντων, τους φασίστες, να δείχνει τα δόντια του σε όποιον αντιστέκεται.

Αντίστοιχη στήριξη στους ναζί έδωσαν και διάφορα ΜΜΕ, στοχοποιώντας τις τοπικές συνελεύσεις και διαπομπεύοντας αγωνιστές, δίνοντας τα προσωπικά τους στοιχεία στην δημοσιότητα.

Τέλος, η παρουσία των φασιστών θα είχε εκμηδενιστεί πολύ πιο εύκολα, αν δεν είχαν την ατέρμονη στήριξη της αστυνομίας, που χρησιμοποίησε όλα τα μέσα για να τους προστατεύσει, από παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων στις γειτονιές μας, μέχρι παρακολούθησεις, ανοίγματα κατασκευασμένων δικογραφιών και «αναγνωρίσεις» υπόπτων από τους φασίστες, χρησιμοποιώντας το φωτογραφικό αρχείο της τοπικής ασφάλειας.

Παρά τις αντιξοότητες και τη λύσσα των φασιστών να κάμψουν τον αντιφασιστικό αγώνα, (βομβιστική επίθεση στην Κατάληψη Έπαυλης Κουβέλου και μηχανοκίνητη οργανωμένη επίθεση από τη Χρυσή Αυγή πάλι στην κατάληψη), ο αγώνας μας νίκησε. Σε αυτόν τον αγώνα, από τις μικροφωνικές, τα μοιράσματα και τις αφισοκολληήσεις, την συνεχή δημόσια παρουσία των αγωνιστών, τις αντιφασιστικές περιφρουρήσεις της γειτονιάς μας, τον αποκλεισμό των γραφείων, τις μοτοπορείες και τις μεγάλες αντιφασιστικές πορείες, χρησιμοποιήσαμε όλα τα μέσα και τα εργαλεία που είχαμε διαθέσιμα με επιμονή, συνέπεια, πολυμορφία και μεθοδικότητα. Το αποτέλεσμα ήταν να υπάρχει μια ανενεργή τοπική οργάνωση της χρυσής αυγής στο Μαρούσι, με ελάχιστες, ολιγόλεπτες δημόσιες εμφανίσεις (που απαντήθηκαν αναλόγως), χωρίς κανέναν δεσμό με την τοπική κοινωνία και νεολαία, που ουσιαστικά υπήρχε μόνο στις απομαζικοποιημένες εκδηλώσεις μέσα στο χώρο τους.

Ο αγώνας μας νίκησε αλλιά ο πόλεμος ενάντια στο φασισμό συνεχίζεται:

Ο φασισμός τρέφεται από το κεφάλαιο αλλιά ταυτόχρονα το τροφοδοτεί, υπερασπιζόμενος τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Όσο υπάρχει κράτος και κεφάλαιο και οι εξουσιαστικές σχέσεις που αυτά γεννούν (εθνικισμός, ρατσισμός, ομοφοβία κτλ.), η πάλη ενάντια στο φασισμό ως εμπροσθοφυλακή τους θα είναι πάντα αναγκαία και επίκαιρη. Η αντίληψη που θέλει το φασισμό θύμα, όπως επιδιώκει να παρουσιάζεται ανά καιρούς, είναι στάχτη στα μάτια. Οι αντιμνημονιακές φαρμάρες, ο πολιτικαντισμός, ο ληϊκισμός και ο ψευτοσαμπουκάς τους, είναι για να αποπροσανατολίζουν τους από τα κάτω από την καπιταλιστική βαρβαρότητα που καταστρέφει τις ζωές μας. Με αυτό το σκεπτικό, το κλείσιμο των γραφείων για εμάς δεν σηματοδοτεί το τέλος του αγώνα μας. Σηματοδοτεί μία νίκη του κινήματος και μία βαθιά ανάσα για να συνεχίσουμε όλοι και όλες ακόμα πιο δυνατοί και δυνατές. Μία γειτονιά χωρίς την φασιστική παρουσία και απειλή διαμορφώνει πιο ευνοϊκούς όρους για την προπαγάνδισή του ριζοσπαστικού λόγου και την ανάπτυξη της ταξικής πάλης ενάντια στην εκμετάλλευση και την βαρβαρότητα.

Για μια κοινωνία **ΙΣΟΤΗΤΑΣ,**
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ

Για την **ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ**
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

Κατάληψη

Έπαυλης Κουβέλου

Διονύσου και Σόλωνος

